

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 20. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm781/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Frugtbarehed i Mandens Verden, saa hvad der, som Glemsel, Bankundighed og Selvflegtskab, afbryder vor historiske Forbindelse med Fortiden, forarsager aandelig det samme Tab, som Blindhed og Mærke legemlig, ved at skjule Himlen og dermed bele Verden i sin Storhed og Glæde for vort Die.

Nutiden, eller det nærværende Dieblis, forekommer mig som Jorden, den eneste Gjenstand for egenlig Besiddelse, den faste Grundvold for alle Bygninger, og Skue-Pladsen for alle de store Begivenheder, som virke afgjørende og efterlade sig kiendelige Spor, fordi den er det Nærværende og Haandgrikelige, Moder-Skiødet og Grav-Heien for Alt hvad der vorer og visner, fødes og døer, i bestandig Berelvikning med Menneskens Væsen. Til Nutiden som til Jorden, faa vi derfor, alle vore Dage, enten vi vil eller ikke, i det tætteste, mangfoldigste og mest indviklede Forhold, og her er det Liv og Død, det fremfor Alt gjaelder om; thi derpaa beroer det aandelig med Nutiden, som legemlig med Jorden, om den skal tjene os, eller vi tjene den, saa hvem der tænker, de ved at drive med Strømmen kan faa Held til at vende den, tage ligesaa mærkelig seil, som hvem der vilde opsætte sin Bivkning paa Jorden til efter sin Død.

Fremtiden, som de underlige Tvillinger Lyksens og Ulyksens dunkle Moder-Skiød, ligner endelig i mine Dine Havet, det immer bevægelige og foranderlige, snart blufille eller let behynde, snart oprørte og brusende Hav, der ligesaa naturlig vækker dybe Længsler og stolte Forhaabninger, som det

